

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Κυριακήν, 25ην Μαρτίου / 7ην Ἀπριλίου 2019, Δ' Κυριακήν τῶν Νηστειῶν συμφώνως πρὸς τὸν κινητὸν κύκλον τῶν ἑορτῶν τοῦ Τριωδίου, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, συμφώνως πρὸς τὸν ἀκίνητον κύκλον τῶν ἑορτῶν εἰς τὸ βιβλίον τῶν Μηναίων.

Ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη εἰς τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβε χώραν τὸ γεγονός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἥτοι εἰς τὴν πόλιν Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην, συμφώνως πρὸς τὸν Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν, (Λουκ. 1,26-37) ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ ἐπεσκέφθη τὴν ἀγνὴν κόρην Μαριάμ, προσεφώνησεν αὐτὴν διὰ τοῦ «Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ» καὶ ἀνήγγειλεν εἰς αὐτὴν ὅτι «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται αὐτῇ καὶ δύναμις Θεοῦ ἐπισκιάσει αὐτήν καὶ θά γεννήσῃ κατὰ σάρκα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Ὁ λόγος τοῦ ἀγγέλου ἐγένετο πρᾶξις, γεγονός, ὅτε ἡ Μαριάμ εἶπε «ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου», τότε, ὡς λέγεται εἰς τὸν «Ἀκάθιστον Ὑμνον», «σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ ὁ Κύριος ἐσωματώθη», ὁ «Λόγος σὰρξ ἐγένετο» καὶ ἡ Μαριάμ ὡς σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθη ἡ Θεοτόκος.

Τό ὑπερφυσικόν γεγονός τοῦτο τῆς Οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐωρτάσθη εἰς τὸν τόπον, ἔνθα ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Ναζαρέτ, κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν διὰ πανηγυρικῆς θείας Λειτουργίας, τελεσθείσης εἰς τὸν ἱστορικόν Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ναζαρέτ.

Τῆς θείας Λειτουργίας προεξῆξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καὶ Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἱερώνυμος καὶ πολλῶν ἱερέων Ἀραβοφώνων τῆς περιοχῆς τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἄνω Γαλιλαίας καὶ κληρικῶν παρεπιδημούντων ἐξ ἄλλων Ἐκκλησιῶν, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καὶ ἄλλων διακόνων, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς ἐνορίας τοῦ Προσκυνήματος τῆς Ναζαρέτ, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καὶ προσευχομένου πανδήμου ἐκκλησιάσματος ἐξ ἐντοπίων τῆς Ναζαρέτ καὶ τῶν περιχώρων καὶ προσκυνητῶν ἐκ διαφόρων Ὁρθοδόξων χωρῶν.

Εἰς τὸ ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Καὶ ἐλθὼν ὁ ἄγγελος Γαβριήλ εἰς πόλιν Ναζαρέτ, λέγει τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Ἡ δὲ εἶπε· Καὶ πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ὁ δὲ ἔφη· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. Καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου, (Λουκ. 1, 25-28).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς ἀγιογραφικῆς [βιβλικῆς] πόλεως Ναζαρέτ, ἵνα εὐχαριστιακῶς καὶ δοξολογικῶς ἐορτάσωμεν τὴν ἐορτὴν τῆς ἄκρας φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ, δηλονότι τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Τό γεγονός τοῦτο προκατήγγειλεν ὁ μεγαλοφωνώτατος Ἡσαΐας λέγων: «Καὶ δώσει Κύριος αὐτός σημεῖον· ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν καὶ καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ», (Ἠσ. 7,14). Διό καὶ ὁ ψαλμωδός ἀναφωνεῖ: «καὶ ἄσατε τῷ Κυρίῳ· εὐλογήσατε τό ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον αὐτοῦ», (Ψαλμ. 95,2).

Ἡ ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἐκστάσει ἀπάντησις τῆς Παρθένου Μαρίας τῷ ἀγγέλῳ Γαβριήλ: «Καὶ πῶς ἔσται μοι τοῦτο» ἀποτελεῖ ἀπορίαν πάσης ἀνθρωπίνης λογικῆς διανοίας. Καὶ τοῦτο, διότι τό ὑπέρ λόγον καὶ ἔννοϊαν μυστήριον τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ κατανοεῖται μόνον διὰ τῆς πίστεως εἰς τό ἄρρητον σχέδιον τῆς οἰκονομίας τοῦ ἀποκεκρυμμένου μυστηρίου ἀπό τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ», (Ἐφεσ. 3, 9-10), ὡς κηρύττει ὁ Θεῖος Παῦλος.

Μέ ἄλλα λόγια, ἐν τῷ εὐλογημένῳ καὶ κεχαριτωμένῳ προσώπῳ τῆς Παρθένου Μαρίας ἐπληρώθη τό σωτηριῶδες σχέδιον τοῦ Θεοῦ ὑπέρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τό ὁποῖον ἐτέλει ὑπό τὴν δουλείαν τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, δηλονότι τῆς ἁμαρτίας. «Ὅτε δέ ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου», λέγει ὁ μέγας Παῦλος, «ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τόν υἱόν Αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπό νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν», (Γαλ. 4, 4-5).

«Ἐρμηνεύων τοὺς λόγους τούτους ὁ Οἰκουμένιος λέγει· «Οὐκ εἶπε διὰ γυναικός... ἀλλὰ ἐκ γυναικός, δεικνύς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῆς εἰληφότα τό σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ καρπὸν ὄντα τῆς κοιλίας αὐτῆς. Ὁ δὲ Εὐσέβιος Ἐμέσης λέγει· «Ἐπειδὴ γυνὴ προεξένησεν ἁμαρτίαν, ἐκ γυναικός ὁ σῶζων». «Χαῖρε δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει, χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀρά ἐκλείψει», ἀναφωνεῖ ὁ συντάκτης τοῦ ὕμνου εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. «Χαῖρε εὐλογημένη, ἡ τὴν σφραγιδα μόνη φυλάξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη, τὸν πρό αἰώνων Λόγον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σῶσῃ ὡς Θεός τό γένος τῶν ἀνθρώπων».

Ὁ χαιρετισμός, «Χαῖρε κεχαριτωμένη» τοῦ ἀγγέλου Γαβριήλ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίαν ἀφορᾷ εἰς δύο τινά. Πρῶτον, εἰς τό γεγονός, ὅτι διὰ τῆς ἀσωμάτου φωνῆς τοῦ ἀγγέλου, δηλονότι τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆς ἐπισκιάσεως τῆς δυνάμεως τοῦ Ὑψίστου ἐπ' αὐτήν, ἡ Παρθένος Μαρία κατέστη δοχεῖον τῆς Θείας Χάριτος. Ἡ δὲ Θεία χάρις ἀπήλλαξεν αὐτήν πάσης ἁμαρτίας καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐνεσωματώθη ἐν αὐτῇ κατὰ τρόπον ὑποστατικόν ὁ Θεός Λόγος, ὁ Χριστός καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, δηλαδή τῶν ἀνθρώπων, ὑπέστη τὴν ἀνάκρασιν τῆς Θεότητος.

Δεύτερον, τό «Χαῖρε» τοῦ ἀγγέλου ἀφορᾷ εἰς τό γεγονός, ὅτι ἐξέλαμψεν ἐν τῷ κόσμῳ ἡ χαρὰ τῆς σωτηρίας. Καὶ τοῦτο διότι ἐξέλιπεν ἡ ἀρά, ἥτοι ἡ κατάρρα καὶ ἡ πλάνη, ἡ ὁποία ἐδέσμευε μέ τὰ δεσμά τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου τῆς ἁμαρτίας τὸν Προπάτορα Ἀδάμ καὶ τὴν Προμήτορα Εὐάν, ὡς τοῦτο διατυπώνει ὁ ὕμνογράφος Ἰωσήφ λέγων: «Χαῖρε θεοτόκε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρά λυθήσεται» καὶ «Ἀδάμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε θεόνυμφε, τοῦ Ἰδοῦ ἡ

νέκρωσις».

Σήμερα, αγαπητοί μου άδελφοί, ή άγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εὐαγγελίζεται ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Θεοτόκου Μαρίας τήν ανάπλασιν τοῦ σύμπαντος κόσμου, δηλονότι τήν ἀποκάλυψιν τοῦ φωτός τοῦ ἀληθινοῦ καί ἐνυποστάτου, ὡς λέγει ή Ἁγία Γραφή· «Ὁ λαός ὁ καθημένος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καί τῆς καθημένοις ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς», (Ἡσαΐας, 9,2 / Ματθ. 4, 16). Περὶ τούτου μαρτυροῦν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καί Εὐαγγελισταί, οὐχί μέ φιλοσοφικάς ἐπινοίας καί μεταφυσικάς κατηγορίας/ διαβεβαιώσεις, ἀλλά μέ τόν ἄκτιστον φωτισμόν τῆς ἐνεργείας τοῦ ἁγίου Πνεύματος: «Οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνώρισamen ὑμῖν τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καί παρουσίαν, ἀλλ ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος», (Β΄ Πέτρ. 1,16), λέγει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος. Ὁ δέ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης λέγει: «Ὁ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καί αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καί ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν», (Α΄ Ἰωάν. 1, 1-3).

Ἰδοὺ διά τί ὁ ὑμνωδός βοᾷ καί λέγει: «Εὐφραινέσθω ή κτίσις καί χορευέτω ή φύσις, ὅτι σήμερον τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται καί ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, Υἱός τοῦ ἀνθρώπου γίνεται. Ὁ Θεός γίνεται ἄνθρωπος, ἵνα τόν Ἀδάμ Θεόν ἀπεργάσηται».

Τοῦτο τό ἀπ' αἰῶνος ἀνακαλυφθέν μυστήριον τῇ Θεοτόκῳ καί ἀειπαρθένῳ Μαρίᾳ καί συμπάσῃ τῇ κτίσει, καταγγέλλει καί διακονεῖ λατρευτικῶς καί λειτουργικῶς, ἀλλά καί θυσιαστικῶς μέχρις αἵματος, «τό κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ», ή τῶν Ἱεροσολύμων Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν καί δὴ τό πρωτογενές μοναχικόν Χριστιανικόν τάγμα τῶν Σπουδαίων, τούτέστιν τό τάγμα τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος.

Αἱ σύγχρονοι ἡμῖν προκλήσεις τῆς ἀνομίας καί τῆς ἀποστασίας ἐν τῷ κόσμῳ ἐπιβεβαιοῦν τό ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ κήρυγμα τοῦ Θεοῦ Παύλου λέγοντος: «ὅτι καί αὕτη ή κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπό τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τήν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οἶδαμεν γάρ ὅτι πᾶσα ή κτίσις συστενάζει καί συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν», (Ρωμ. 8, 21-22).

Τήν ἐλευθερίαν, τήν ἀπό τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τήν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐαγγελίζεται σήμερον καί ἡμῖν ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας. Διό καί μετὰ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ εἶπωμεν τῇ Παρθένῳ Μαριάμ: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν», (Λουκ. 1, 28), τοὺς πόθῳ σέ τιμῶντας πρέσβευε τῷ Υἱῷ καί Θεῷ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καί τῇ περιοχῇ ἡμῶν, τήν εἰρήνην καί τό μέγα ἔλεος. Ἀμήν, ἔτη πολλά καί εὐλογημένον Πάσχα.

Ἀπολυθείσης τῆς Θείας Λειτουργίας, παρετέθη ἐόρτιος τράπεζα εἰς τήν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν καί πολλοὺς ἄλλους ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, εἰς τήν ὁποίαν προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Εὐαγγελίζου γῇ χαράν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοί Θεοῦ τήν δόξαν».

Ἰερῶτατε Μητροπολιτα Ναζαρέτ κ. Κυριακέ,

Σεβαστοί Πατέρες καί ἄδελφοί,

Μέλη ἐκλεκτά τῆς Κοινότητος Ναζαρέτ,

Ἀγαπητοί συνδαιτημόνες,

Σήμερα, ἡ ἀγία ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία ἐορτάζει πανηγυρικῶς τὴν ἱεράν ἐορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Συνεορτάζει μεθ' ἡμῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς Ναζαρέτ.

Τό ἐόρτιον τοῦτο γεγονὸς ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, τόσον διὰ τὴν Χριστιανικὴν Κοινότητα, ὅσον καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς κατοίκους τῆς Ναζαρέτ γενικώτερον.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Μαρίας εἶναι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τό κορυφαῖον αὐτό δημιούργημα.

«Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ» (Α΄ Ἰωάν. 4,16).

«Ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν ὃν ἑώρακε, τὸν Θεόν ὃν οὐχ ἑώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν»; (Α΄ Ἰωάν. 4,20).

Τό Εὐαγγέλιον τοῦτο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ διακονεῖ διὰ μέσου τῶν αἰώνων τό Παλαίφατον Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων διὰ τοῦ μοναχικοῦ αὐτοῦ τάγματος τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, ἡ ὁποία (Ἀδελφότης) οὐδέποτε ἔπαυσε νά μεριμνᾷ τόσον διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ὅσον καὶ διὰ τὴν Χριστιανικὴν παρουσίαν καὶ μαρτυρίαν εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν. Ἡ ἱστορία τῆς διαφυλάξεως καὶ λειτουργίας τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἱστορία τῆς διαφυλάξεως καὶ διαποιμάνσεως τοῦ εὐσεβοῦς καὶ χριστεπωνύμου ποιμνίου καὶ δὴ τῆς ταυτότητος αὐτοῦ, ἀποτελεῖ τὴν πλέον ἀπτήν καὶ ἀψευδῆ μαρτυρίαν τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς τοῦ Ρωμαιο-Ὁρθοδόξου Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων.

Σήμερα εὐρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νά γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι αἱ ἀπὸ κοινοῦ προσπάθειαι, ἀλλὰ καὶ ἡ στενὴ συνεργασία μετὰ ἐκλεκτῶν μελῶν τῆς Κοινότητος ἡμῶν ἐν Ναζαρέτ ἀπέδωσε τοὺς καρπούς αὐτῶν. Οἱ καρποὶ δέ οὗτοι εἶναι ἡ ὀλοκλήρωσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ «Κάσερ-ἐλ-Μουτράν». Αἱ ἐργασίαι τῆς Σχολῆς εὐρίσκονται εἰς τό τελικόν στάδιον αὐτῆς.

Δραττόμεθα τῆς εὐλογημένης ταύτης ἐορτίου χαρᾶς, ἵνα εὐχαριστήσωμεν πάντας τοὺς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν πανήγυριν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Παρθένου Μαρίας τῆς ἀπὸ Ναζαρέτ.

Θερμάς εὐχαριστίας ἐκφράζομεν τῷ λίαν ἡμῖν ἀγαπητῷ ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ναζαρέτ καὶ τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῖν Ἱερεῦσιν ὡς καὶ τοῖς διακονοῦσιν τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Ἐτη πολλά. Εὐλογημένον τό ὑπόλοιπον στάδιον τῆς νηστείας καὶ καλὸν Πάσχα! Ἀμήν».

Ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐωρτάσθη ὡσαύτως εἰς τό προσκύνημα τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος εἰς Γεθσημανὴν διὰ θείας Λειτουργίας τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Σεβαστείας κ. Θεοδόσιος, τῇ ἐπιστάσει τοῦ ἡγουμένου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος εἰς Ραμάλλαν, προεξάρχοντος τοῦ

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί εἰς τόν Ἱερόν Ναόν
Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ραφιδίων διά θείας Λειτουργίας τῆς ὁποίας
προεξήρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσων κ. Θεοφάνης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας